

Rusové v ČR

Kalibánová, Martina; Konopásková, Kristýna; Kovářová, Nikola; Příbylová, Michaela; Urbanová, Andrea. *Rusové v ČR*. [online] Hospodářská a kulturní studia PEF ČZU, 2011. Dostupné z: http://www.hks.re/wiki/kalibanova_konopaskova_kovarova_pribylova_urbanova_-_rusove_v_cr.

Úvod

Etnické menšiny v České republice je téma, které se týká každého z nás, ať chceme či nechceme, každý den se střetáváme s osobami z různých koutů světa. Tato práce se zaměřuje na ruskou menšinu žijící na území České republiky. Snaží se zjistit, do jaké míry se toto etnikum dokáže asimilovat do české kultury a do jaké míry se vůbec asimilovat chce. Snaží se zohlednit tři názory na danou problematiku, a to názor Rusů v Čechách, názor Čechů a názor Rusů v Rusku. V této práci bychom chtěli zjistit, zda je pro etnickou menšinu těžké se u nás „zabydlet“, najít si zde kamarády či naučit se náš jazyk.

Cíl práce

Cílem práce je pomocí informací získaných z dotazníků zjistit, jak se mohou a chtějí přizpůsobit ruští občané české kultuře. Zda jsou ochotni vzdát se své národnostní identity ve prospěch začlenění se do majoritní společnosti a naopak, zda jsou Češi schopni přijmout tuto etnickou menšinu mezi sebe bez předsudků.

Výzkumná otázka

Jaká je míra asimilace Rusů, žijících v České republice z pohledu ruské menšiny a obyvatel ČR.

Metodologie

Na úvod našeho výzkumu jsme se snažili nejdříve seznámit s tématem ruská menšina v České republice, a to nejen z odborné literatury, ale i pomocí seminárních prací loňských ročníků týkajících se stejného tématu. Předpokládáme, že informace v seminárních pracích našich spolužáků jsou

věrohodné a spolehlivé, přesto jsou využity pouze jako počáteční odraz.

Informace uvedené v teoretické části jsou získané především ze studií sekundárních zdrojů odborné literatury a internetových stránek zabývajících se danou problematikou. K vlastnímu výzkumu jsme použili kvalitativní metody a to formou polostandardizovaných anonymních dotazníků. Dotazníky jsme vytvořili tři, a to pro ruskou menšinu u nás, pro Čechy, a pro Rusy v Rusku. V každém dotazníku je zhruba 5-6 otázek týkajících se ruské kultury a asimilace ze všech tří pohledů. V dotaznících pro Čechy je navíc použita generační metoda, kde porovnáme odpovědi našich respondentů do 25 let s odpověďmi tázaných nad 40 let. V rámci odpovědí z dotazníků získáme pohled dotazovaných, který nám poskytne informační podklad ke zpracování naší praktické části seminární práce.

Výhody a nevýhody zvolené metody

Výhodou dotazníku je v našem případě to, že je anonymní a tudíž respondentům nebrání strach v otevřenosti odpovědí. Výhodou kvalitativního dotazníku je také to, že jestliže dotazovaní mají k některým otázkám co říci, nic jim nebrání, aby se více rozepsali.

Nevýhodou zvolené metody je, že dotazovaní mají neomezený čas na vyplnění dotazníku, tudíž si odpovědi mohou promyslet a může nám tak uniknout jejich první spontánní myšlenka, která je někdy nad zlato. Další nevýhodou může být také to, že se s většinou respondentů nesetkáme přímo. Nevidíme a neslyšíme jejich prvotní reakce, grimasy a připomínky, které mnohdy řeknou více než slova.

Literární rešerše

Tématem menšin v České republice se zabývá velké množství autorů. Ale přímo ruské menšině se většinou věnují pouze v části publikace. Například kniha Menšiny a migranti v České republice od Tatjany Šiškové ¹⁾ se zabývá se různými modely soužití odlišných etnik, právním postavením menšin. Velký prostor je věnován informacím o významných etnických skupinách na území ČR, ke kterým patří Rusové. Autorka uvádí stručnou historii, důležité hodnoty a zvyky, kterými se liší od české populace.

Ruskou komunitou v České republice se přímo zabývá kolektiv Dušan Drbohlav, Milan Lupták, Eva Janská, Jaroslava Bohuslavová ²⁾, který prováděl terénní výzkum u ruské komunity žijící v České republice. Zjišťovali podmínky života v ČR, organizaci práce, spjatost s domovem a místní kulturou. Dále zkoumali podmínky života v Rusku, migrační historii respondentů, jejich preference k trvalému pobytu a práci v současnosti i budoucnosti. Výsledkem dotazníkového šetření bylo, že ruská komunita tvoří v České republice specifickou imigrační skupinu, jejímž charakteristickým rysem je její uzavřenost vůči majoritní společnosti. Ve sledované skupině převládala spokojenost s pobytem ČR a nejsou zaznamenány žádné výraznější problémy s majoritní populací. Většina dotazovaných se ani nechce vrátit zpět do Ruska.

Vlastní práce

Historie ruské menšiny v ČR

První větší vlna ruských občanů na naše území přišla v roce 1918. Důvodem pro to byla velmi vstřícná politika první republiky vůči menšinám. Díky této politice proběhla tzv. „ruská akce“, která se odehrála v letech 1921-1926. Československo v té době slíbilo pomoc dětem, ženám, invalidům, technickým a kulturním pracovníkům, zemědělcům a také studentům. Československá vláda stanovila pět let jako dobu potřebnou k dostudování na odborných školách na našem území. Rusové se tehdy soustřeďovali právě ve městech, ve kterých se tyto odborné školy nacházely. Ruští obyvatelé tedy žili hlavně v Praze, Brně, Bratislavě, Poděbradech a také v Příbrami. „Ruská akce“ měla připravit inteligenci pro Rusko. Rusové, kteří u nás získali vzdělání, by se vrátili domů, až by se poměry v jejich vlasti zlepšily. Hospodářská krize a nepříznivá situace v Sovětském svazu ale návratu většiny Rusů zabránily. Část ruské menšiny se stěhovala do jiných zemí, část se snažila získat československé občanství. Konec třicátých let znamenal zvýšení snahy o začlenění se zbytku ruské emigrace do majoritní společnosti.

Po skončení druhé světové války sovětské orgány většinu ruských obyvatel odvezly zpět do Ruska. Emigrantům, kteří u nás zůstali, bylo odepráno upřednostňování všeho ruského. Vztah k těmto obyvatelům se po roce 1968, kdy na naše území vtrhla vojska Varšavské smlouvy, ještě zhoršil.

V současné době není snadné určit, jak na tom ruská menšina v České republice doopravdy je. Tato práce se proto tomuto tématu bude snažit co nejvíce porozumět.

Současnost

Podle údajů z Českého statistického úřadu bylo k 31. 12. 2010 v ČR celkem 31941 Rusů. Z toho zde má trvalý pobyt 13622 Rusů (6164 mužů, 7458 žen), na ostatní typy pobytů zde žije 19319 Rusů (8530 mužů, 9789 žen).

Vstup Rusů do ČR

Rusové pro vstup do České republiky potřebují mít platné vízum. To se dělí dle délky pobytu na:

Krátkodobá víza

Vízum k pobytu do 90 dnů. Toto vízum (schengenské) musí vydat zastupitelský úřad ČR, nebo jiný schengenský stát. Vízum je většinou využíváno za účelem: cestovního ruchu, služební cesty, sportu, studia, poznání kultury,... Vízum se dělí dle počtu vstupů do schengenského prostoru. Lze požádat o prodloužení víza ve výjimečných případech, ale pouze před uplynutím jeho doby.

Dlouhodobá víza

Víza na dobu delší než 90 dnů. Většinou jsou vydávána za účelem zaměstnání, podnikání, studia, sloučení rodiny,... K vízu je nutné dodat potvrzení o finančních prostředcích na obživu během pobytu a pro návrat do země trvalého bydliště. Výše finančních prostředků: patnáctinásobek životního minima (2 020 Kč) + dvojnásobek životního minima na každý měsíc zamýšleného pobytu (4 040 Kč). V případě podnikání nutno doložit částku padesátinásobku životního minima (101 000 Kč).

Ceny víz pro ruské občany: Krátkodobé vízum 35 EUR, krátkodobé vízum expresní 70 EUR, dlouhodobé vízum 4 000 Kč.

Státní občanství ČR

Mohou ho získat pouze trvale žijící osoby v České republice. Státní občanství České republiky může Ministerstvo vnitra České republiky na žádost udělit pouze osobě, která splňuje současně následující podmínky:

1. má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje
2. prokáže, že nabytím státního občanství České republiky pozbude své dosavadní občanství, nebo prokáže, že pozbyla své dosavadní občanství, nejde-li o osobu bez státního občanství nebo osobu s přiznaným postavením uprchlíka; doklad o pozbytí dosavadního státního občanství se obstarává až poté, co Ministerstvo vnitra České republiky vydá žadateli tzv. příslib udělení státního občanství České republiky
3. nebyla v posledních pěti letech odsouzena pro úmyslný trestný čin
4. prokáže pohovorem před příslušným úřadem znalost českého jazyka (nevztahuje se na žadatele, který je nebo byl státním občanem Slovenské republiky)
5. plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky³⁾

Poplatky

Mezi povinnosti pro získání českého občanství patří také úhrada správního poplatku.

Za udělení státního občanství České republiky, resp. za vydání Listiny o udělení státního občanství České republiky se platí správní poplatek ve výši 10 000,- Kč (není rozhodující kolik osob je na udělovací listině uvedeno, vždy se hradí jen jeden správní poplatek za jednu udělovací listinu).

Ruská kultura

Pro pochopení ruské menšiny a jejího chování je vhodné seznámit se s prvky její kultury. Dobrým příkladem, který dokazuje odlišnost české kultury od té ruské, je vysvětlení transpersonální tradice a ukázka ruských svátků. Důležitou součástí ruské identity je také víra, a proto se práce zmiňuje i o náboženství v Rusku.

Náboženství

Největší zastoupení má v zemi pravoslavné křesťanství; dominantní církví je Ruská pravoslavná církev, k níž se hlásí více než polovina obyvatelstva a která je uznávána i nevěřícími jako symbol kulturního dědictví Ruska; křesťanství bylo ruským státním náboženstvím od roku 988 a ani v éře protináboženského Sovětského svazu, kdy byla církev krutě pronásledována, nebyl jeho vliv zcela potlačen a po rozpadu SSSR opět stoupl.

Druhým významným náboženstvím je sunnitský islám, jež vyznávají zejména turkické národy a etnické skupiny Kavkazu. Dále jsou zde komunity římských a řeckých katolíků, protestantů, židů, buddhistů (Kalmycko, Burjatsko a Tuva); u některých národů Sibíře přetrvávají původní animistická náboženství.

Transpersonální tradice

V ruské kultuře existuje transpersonální, neboli nadosobní tradice. Tato tradice je v Rusku hluboce zakořeněná, a to pravděpodobně z geografického důvodu, Rusko je součástí jak Asie, tak Blízkého východu i Evropy. Tato tradice je podložena třemi vrstvami původu, a to již ze vzdáleného starověku. Za prvé je zde vrstva šamanismu, za druhé keltského pohanství a za třetí modernější vrstva, v které se ztotožňuje sedm různých kořenů. Mezi tyto kořeny patří například Ruská pravoslavná církev, ruská náboženská filozofie, ruští myslitelé a ruská duše, o které se říká, že je prostorná jako celé Rusko, ale podobá se cibuli, čím více bychom pronikali do jejích vrstev, tím více bychom plakali. Jde o osobní rozvoj, který je jiný v Rusku než na Západě. Na Západě se narodíme, stáváme se osobností a teprve poté se snažíme stát duchovní bytostí. V Rusku se narodí, tělo se stává duchovní bytostí, ale osobnost zde chybí, ruská duše se musí snažit stát se osobností, aby byla funkční pro společnost.⁴⁾

Státní svátky v Rusku

1. – 5. ledna Novoroční prázdniny

7. ledna Narození Páně

23. února Den obránců vlasti

8. března Mezinárodní den žen

1. května Svátek jara a práce

9. května Den Vítězství

12. června Den Ruska

4. listopadu Den národní jednoty

Ruské svátky

Světské svátky se v Rusku slaví podle gregoriánského kalendáře a církevní svátky se slaví podle juliánského, východního, kalendáře. Kalendáře se rozcházejí o 13 dní. V noci z 1. na 2. ledna se slaví světský Nový rok (někdy také Vánoce postaru), 1. - 5. ledna jsou Silvestrovské (novoroční) prázdniny, 7. ledna jsou ortodoxní Vánoce, Narození páně – Rožděstvo, a 14. ledna ortodoxní Nový rok.

V pravoslavném Rusku oslava vánočních svátků začíná teprve 6. ledna, dnem oslavy narození Krista Spasitele, a trvá 12 dní. Ruské Vánoce, stejně tak jako evropské, jsou spojením lidových zvyků, rituálů, koled a pohanských pověr.

V předvečer Vánoc koledníci obcházejí rodiny a zpívají písně o narození Krista, tím přinášejí do domu přání štěstí, hojnosti a bohaté úrody. V každé rodině stojí ozdobený a osvětlený vánoční stromček (ёлка, jolka), který představuje strom života, jež se k nám navrátil s narozením Krista Spasitele. Svíčky jsou duchovním světlem a plody (jablka, sušené ovoce, ořechy) jsou znamením věčného království hojnosti.

Pod nazdobený stromeček přináší dárečky děda Mráz (Дед Мороз, náš Ježíšek). Přijíždí z Čukotky na saních s trojspřežím a jeho pomocníci je Sněhurka oblečená do sněhově bílého kožíšku ušitého z hranostajů. Ještě na počátku 20. století dostávaly děti dárečky pod polštář, ale dnes se už celá rodina schází u jolky, pod níž jsou dárečky položené a společně zpívají koledy a tancují. Než se usedne k prostřenému vánočnímu stolu, což bývá po vysvitnutí první hvězdy, scházejí se lidé na bohoslužbě, kde zpívají žalmy a vánoční písně.⁵⁾

Velikonoce neboli Pascha, Rusové slaví od 22. března do 25. dubna. Předchází jim sedmidenní půst a tento svátek je pro pravoslavné věřící nejdůležitější. V tento den se lidé oslovují „Christos voskres“, což doslovně znamená „Kristus vzkříšení“. Typickým znakem Paschy jsou malovaná vejce, která barví přírodními barvivy, zejména z cibule. Červená barva z cibule má totiž značit radost a veselí ze spasení Krista. Pascha není pouze výraz pro Velikonoce, ale také pro typický pokrm, který se peče ve tvaru pyramidy komolého jehlanu. Tato pyramida má představovat hrob Hospodina a vzdáleně může připomínat nám známý mazanec, pro který mají speciální výraz, a to „kulič“. Vejce, pascha i kulič se pak odnesou do kostela, kde je duchovní posvěť svěcenou vodou a pohoštění, které nechají lidé v kostele, zbude pro chudé.

Ruské instituce v ČR

Důležitou součástí každé „hostitelské“ země by měly být organizace, které by pomáhaly konkrétním menšinám. Jejich pomoc spočívá v seznámení se s kulturou majoritní společnosti a prohlubování ruských tradic. Tyto instituce nově příchozím Rusům také umožňují navazovat vztahy s dalšími migranty a s již zabydlenými Rusy. V této práci jsou proto uvedeny příklady ruských institucí v České republice.

Oficiální institucí, která je zaměřena na rozvoj kulturních, vzdělávacích, vědeckotechnických a informačních styků Ruské federace s Českou republikou je Ruské středisko vědy a kultury (RSVK). Středisko spadá pod Velvyslanectví Ruské federace a spolupracuje s řadou sdružení. Především se sdružením Ruská tradice, Českou asociací rusistů, Ruským institutem a dalšími. RSVK provozuje také knihovnu, její další vzdělávací aktivity jsou zaměřeny na české občany, kterým pomáhá s informacemi o možnostech studia v Ruské federaci. Na této a dalších úrovních spolupracuje i s ministerstvem školství a ministerstvem kultury. RSVK organizuje pro ruské občany na našem území koncerty, slavnostní večery a oslavy u příležitosti významných pamětních dat v historii Sovětského svazu a Ruské Federace, organizuje také autorské večery a setkání se spisovateli, básníky, režiséry, herci.

Mezi aktivní instituce patří pak Očag, sdružení pomáhající občanům, kteří přicházejí do naší republiky ze zemí bývalého Sovětského svazu. Očag plánuje vydávání svého periodika „OČAG“. Literárně velmi činnou je již zmíněná organizace Ruská tradice, která vydává knihy mapujících osudy ruské emigrace

a také časopis „Ruské slovo“, který by se měl stát sjednocujícím a informačním prvkem ruské diaspory a jejích organizací. Další literární aktivitou je prezentace ruskojazyčných autorů žijících v Čechách či večery autorského čtení. Udrzuje také tradici koncertů vážné hudby na téma „Prolínání a vzájemné obohacování české a ruské hudební kultury v 19. a 20. století“.

Společné pro všechny organizace je pak snaha o dosažení dobrých vztahů a lepšího vzájemného poznání s většinovou společností, dosažení dobrých vzájemných vztahů, lepšího vzájemného poznání a důvěry mezi jednotlivými uskupeními a vlnami ruskojazyčné emigrace, které se výrazně liší jak motivy emigrace, tak životní zkušeností a kulturou, vzájemné kulturní obohacení, zájem na dobrých a vzájemně výhodných vztazích ČR a původní vlasti, zájem na vstupu ČR do Evropské unie, od něž si slibují vedle hospodářské prosperity i větší otevření se jiným kulturám.⁶⁾

Problémy současného Ruska

Po vzniku nezávislého, postsovětského Ruska v zemi propukla hluboká hospodářská a sociální krize, která trvala celá 90. léta. Většina státních podniků zkrachovala. Vědci z bývalého SSSR, především z oboru kosmonautiky, která je dnes v útlumu, odcházeli do USA nebo do Japonska. V zemi se začal prosazovat organizovaný zločin a hospodářská kriminalita. S restrukturalizací hospodářství vznikla vrstva extrémně bohatých a extrémně chudých obyvatel. V roce 1998 vyhlásilo Rusko státní bankrot. Až za vlády prezidenta Putina se začala hospodářská situace zlepšovat, zlepšilo se splacení ruských dluhů v důsledku růstu cen ropy a zemního plynu, jehož je Rusko významným exportérem. Výrazně vzrostly kapitálové investice. Na druhou stranu ale přibývají nová rizika, jako například terorismus nebo separatismus jednotlivých republik. Závažný problém představuje nízká porodnost, která obzvláště u obyvatel ruské národnosti patří mezi nejnižší na světě; nejnižší klesla v závěru 20. století, po roce 2000 se velmi mírně zvýšila. Tento problém se ovšem netýká některých neruských národností, zejména pak těch, u nichž převládají vyznavači islámu; jejich porodnost je většinou vyšší, ovšem v současné době nepředstavují tak velký podíl obyvatelstva, aby mohli negativní trendy v celonárodním měřítku zvrátit. Rozdíl v porodnostech se však projevuje postupnou změnou poměru obyvatel těchto národností a etnických Rusů, která je patrná zejména v okrajových částech země. Ve snaze zabránit separatistickým tendencím v oblasti severního Kavkazu zaútočila v 90. letech ruská armáda na Čečenskou republiku, jež se snažila odtrhnout a vyhlásit nezávislost. Časem se však válka změnila v partyzánský boj a čečenští teroristé začali páchat bombové útoky i v Moskvě.

Názory Čechů na ruskou menšinu:

Část našeho výzkumu se týkala názoru Čechů na ruskou menšinu žijící v České Republice. Výzkum probíhal formou dotazníků, kde respondenti odpovídali na otázky v níže uvedeném dotazníku:

[dotazník pro Čechy](#)

Souhrn odpovědí

Pod pojmem Rusové se českým respondentům vybaví mafie, hokej, vodka, Karlovy Vary, ruština a s ní související azbuka, zima, lesy. Z povahových vlastností je to pohostinnost, přátelství, ale také namyšlenost, agrese, nadřazenost. Respondenti často také uváděli protiklad bohatství a chudoby. Lidé starší 50 let zmiňovali rok 1968, u mladších se tato myšlenka objevila jen výjimečně.

Většina respondentů nemá žádné přátele z ruské komunity, ani žádné Rusy nezná. Přibližně třetina má kontakt s některým z Rusů v České republice.

Tuto menšinu považují spíše za uzavřenou, k Čechům se chovají povýšeně a jsou konfliktní.

Ochota Čechů přijmout ruskou menšinu mezi sebe je odlišná. Přibližně polovina respondentů si myslí, že jsou Češi ochotni přijmout Rusy mezi sebe, záleží u nich ale na povaze konkrétní osoby. Ostatní naopak vidí spíše neochotu je přijmout a nedůvěru vůči této komunitě pramenící ze vzpomínek na okupaci.

Ruská menšina může českou společnost obohatit především svojí kulturou - zvyky, pokrmy, hudbou, odlišným pohledem na svět, dále také svojí prací, jazykem, který může pomoci mladým Čechům uplatnit se na trhu práce, náboženským vyznáním, významnými osobnostmi.

Názory ruské menšiny v ČR:

Další část výzkumu se týkala názoru Rusů v žijící v České Republice. Výzkum probíhal formou dotazníků, kde respondenti odpovídali na otázky v níže uvedeném dotazníku:

[dotazník pro ruskou menšinu v ČR](#)

Souhrn odpovědí

Rusové žijící v České republice, kteří byli pro výzkum získáni, přijeli do naší země hlavně kvůli práci. Čtyři respondenty k nám přijely, aby získaly vzdělání. Tyto ženy jsou také ze všech dotazovaných nejmladší a přijely do ČR spolu se svými rodiči. Všichni dotazovaní žijí v České republice už několik let. Nejdéle patnáct let a respondentka s nejkratším pobytem u nás tu žije tři roky. Všichni mají ruské státní občanství.

Jen dva respondenti uvedli, že se chtějí vrátit zpět do své vlasti. Všichni ostatní chtějí zůstat v České republice. Jeden dotazovaný dokonce uvedl, že tu chce založit rodinu a rozšířit své podnikání po celé republice.

Naši respondenti uvedli, že udržují kontakty se svou rodinou a přáteli. Všichni jezdí do Ruska, ale jen dle možností a výjimečně. Pravidelně si ale se svými přáteli volají a využívají také sociálních sítí a Skypu. Většina respondentů sleduje dění ve své vlasti, ale dva uvedli, že zprávy z Ruska nesledují, protože je to vůbec nezajímá.

Všichni respondenti dodržují české i ruské svátky a tradice. Konkrétně uváděli Vánoce, Velikonoce a Nový rok.

Respondenti hovoří většinou česky, většina uvedla, že mluví plynule. Tři respondenti uvedli, že češtinu používají ve škole, ale doma mluví rusky. Jeden z dotazovaných si myslí, že češtinu neovládá podle svých představ a má se ještě co učit. Jedna respondentka si všímá toho, že je na její češtině znát ruský přízvuk.

Pro jednoho dotazovaného je problém hledat si v České republice přátele. Všichni ostatní české přátele mají a v seznamování se s Čechy nevidí žádné překážky. Uváděli také, že záleží na konkrétních lidech a nevidí rozdíl mezi českými kamarády a přáteli z Ruska.

Názory Rusů na ruskou menšinu v České republice:

Poslední část našeho výzkumu se týkala názoru na ruskou menšinu žijící v České Republice. Výzkum probíhal formou dotazníků, kde respondenti odpovídali na otázky v níže uvedeném dotazníku:

[dotazník pro Rusy v Rusku](#)

Souhrn odpovědí

Na první otázku odpovídali všichni obdobně a to tak, že Rusy, žijící v ČR vnímají zcela normálně, až kladně. Většinou zdůrazňovali, že by tato menšina měla stále mezi sebou hovořit rusky. A také je pro ně velmi důležité, aby si je ostatní občané nepletli s Ukrajinci, protože to jsou dva velmi rozdílné národy. Naprostá většina respondentů uvedla, že jim v podstatě nevadí žádná národnost, ale je pro ně důležité jak se lidé chovají, ať už jsou jakékoli národnosti, měli by řádně pracovat a chovat se slušně v hostitelské zemi.

Více než osmdesát procent respondentů považuje Rusy v Čechách za takzvané „Ruso-Čechy“, ale je velmi důležité to, jak která rodina přijme české tradice a jak moc se asimiluje do české společnosti. Toto je velmi individuální.

Necelá polovina tázaných věděla o někom, kdo je z Ruska a žije v Čechách, jako možné důvody pro odchod Rusů, ze své rodné země do Čech, uváděli lepší životní podmínky, odchod za prací. Mnoho Rusů odchází do Evropy, aby jejich potomci získali evropské vzdělání. Toto byly nejčastější důvody, ovšem důvody pro odchod celých rodin i jednotlivců ze své rodné země mohou být jakékoli. Jsou různé případy od případu.

Závěr

Tato seminární práce je zaměřena především na asimilaci Rusů v ČR. Z výzkumu vyplynulo, že pro většinu Rusů není problém se méně, či více přizpůsobit české kultuře. Většina z nich k nám přijela za získáním lepších životních podmínek a přesto, že zde žijí už několik let, stále ještě nemají české občanství, ale vrátit se již nechtějí. Ovládají náš jazyk, mají zde české kamarády, práci, zázemí a s rodinou, či příbuznými v Rusku udržují vztah na dálku, pomocí moderních technologií a občasných návštěv.

Oproti tomu názor Čechů na ruskou menšinu je poněkud rozpačitý. Většina respondentů nemá ruské kamarády, ale myslí si, že by byli ochotni přijmout je mezi sebe. Naproti tomu tuto menšinu považují za konfliktní a agresivní, ale i pohostinnou. Mladší ročníky si Rusy spojují s mafií, hokejem či vodkou, u starších ročníků se často potýkáme s pojmem okupace, rokem 1968. Je vidět, že tuto událost stále nemohou někteří překousnout, ale především mladší část respondentů ji naopak bere už jako historickou událost, která nemá s dnešním Ruskem nic společného.

Co se týče názorů Rusů v Rusku na ruskou menšinu v České republice, nemají s těmito migranty žádný problém. Považují je za tzv. „Ruso-Čechy“, a jestliže se k nim ať už kterákoli hostitelská země bude chovat slušně a nebude si je plést s Ukrajinci, neboť to je pro ně naprosto odlišný národ, oni se také budou chovat slušně a budou zde řádně pracovat.

Asimilace není jednoduchý proces, z tohoto výzkumu ale vyplývá, že převážná většina ruské menšiny u nás vynaložila potřebné úsilí k adaptaci, které je spojeno především s učením, ať už nového jazyka či tradic a větší či menší změnou psychiky. Přizpůsobení ruské populace u nás je tedy dostačující z

pohledu životní úrovně spojené s bydlením, prací či studiem. Menší snahu v asimilaci nalezneme v osobním životě, to se týká především přátel, komunikace v rodině či s rodnou zemí. Nemalý vliv na to má také přístup Čechů k Rusům, který není příliš kladný.

Použitá literatura

Dušan Drbohlav, Milan Lupták, Eva Janská, Jaroslava Bohuslavová. *Ruská komunita v ČR*. [online]. 2009 [cit. 2011-04-05]. Dostupné z WWW: <http://www.cizinci.cz/files/clanky/129/ruska_komunita.pdf>.

MAYKOV, Vladimir. *The Transpersonal Tradition in Russian Culture*. International Journal of Transpersonal Studies. 2005, 1, s. 1.

Ruská kulturní identita. Mezikulturní dialog [online]. 2011 [cit. 2011-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.mezikulturnidialog.cz/ruska.html>>.

Informace pro cizince. Ministerstvo zahraničních věcí České republiky [online]. 2010 [cit. 2011-05-12]. Dostupné z WWW: <http://www.mzv.cz/jnp/cz/informace_pro_cizince/obecne_vizove_informace/index.html>.

Vánoce v Rusku. Rusko - info [online]. 2009 [cit. 2011-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.rusko-info.cz/clanek/vanoce-v-rusku>>.

ŠIŠKOVÁ, Tatjana. *Menšiny a migranti v České republice*. Praha : Portál, 2000. 188 s.

Počet shlédnutí: 321

1)

ŠIŠKOVÁ, Tatjana. *Menšiny a migranti v České republice*. Praha : Portál, 2000. 188 s.

2)

Dušan Drbohlav, Milan Lupták, Eva Janská, Jaroslava Bohuslavová. *Ruská komunita v ČR*. [online]. 2009 [cit. 2011-04-05]. Dostupné z WWW: <http://www.cizinci.cz/files/clanky/129/ruska_komunita.pdf>.

3)

Informace pro cizince. Ministerstvo zahraničních věcí České republiky [online]. 2010 [cit. 2011-05-12]. Dostupné z WWW: <http://www.mzv.cz/jnp/cz/informace_pro_cizince/obecne_vizove_informace/index.html>.

4)

MAYKOV, Vladimir. *The Transpersonal Tradition in Russian Culture*. International Journal of Transpersonal Studies. 2005, 1, s. 1.

5)

Vánoce v Rusku. Rusko - info [online]. 2009 [cit. 2011-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.rusko-info.cz/clanek/vanoce-v-rusku>>.

6)

Ruská kulturní identita. Mezikulturní dialog [online]. 2011 [cit. 2011-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.mezikulturnidialog.cz/ruska.html>>.

From:

<https://www.hks.re/wiki/> - **Hospodářská a kulturní studia (HKS)**

Permanent link:

https://www.hks.re/wiki/kalibanova_konopaskova_kovarova_pribylova_urbanova_-_rusove_v_cr

Last update: **29/05/2024 19:37**

